

Աքրո՞ր: Ա՛յսքան կ՛ըլլար:

-Հիմի մի խօսք, խնդրեմ: Ո՛ւր խնդիրք:

Ծեչտը բիրտ, յանդիմանող վարժապետի մը խաստու-
թեամբը:

-Ասացէք խնդրեմ, որ ուսուցիչ էք, ի՞նչ ունէք արած:

Ու հոյակապ բառը անբաւական է՝ վեհափառ, ար-
համարհանքի մէջ մուկ մը խղզող տղու պայծառութեամ-
բը:

-Սրանք իսկի չեն իմանում ո՞վ է Խրիմեանը:

-Խրիմեան, Խրիմեան...

Պոռացողն է ջորեպան Մինասը, գեղին ականջը ծակ-
տարրերէն: Մօտի հայ գեղերէն իր ջորին կը բերէ եղ (ձէթ)
ու պոլլամա, ճերմակ ջուր, ինչպէս նաեւ, երբեմն ալ իմաս-
տութիւն, քաղաքական կարծիքի տաշեղներ, բոյժի դըր-
լած սուտեր. ու խոշոր գայթակղութիւններ, որոնց մար-
դիկ ականջ կու տան՝ իրենց բերանէն ջուր վագեցնե-
լով: Խելացի, անշուշտ, սանկ տակէն, խորունկէն գեղա-
պետին ընդդէմ գեղը ներկայացնող իմաստութեամբ մը,
այսինքն՝ ընդդիմադիր, անխուսափելի, ամէն որոշման
մէջ -հիւսիսի գեղերուն մէջ ճարակ գտած հիւանդու-
թիւն, որուն հայրենիքը Պարտիզակն էր, ու տարածիչնե-
րը՝ անկէ մեզի առաքուած վարժապետները: Ընդդիմա-
դիր, քանի որ մեր կեանքը, նոյնիսկ տասը տուննոց գեղի
մը մէջ չի կրնար քալել առանց անոր շոգիին: Հայրենա-
սէր, հերոս, ժողովրդական վանեցիին անունը, Նիկիոյ
չրջանի գեղերուն մէջ լայնօրէն ծանօթ, հաւանաբար
բունի անցք է կատարած անոր ջորիին իսկ ուղեղին, որ
այդ բառը լսած ատեն ականջները կը շարժէ, ինչպէս դի-
տած է Մինաս: Սրտառուչ երգի մը եղանակին հրաշքն
էր ատիկա հաւանաբար, ջարդերէն առաջ բոլորին շրթ-
ներուն ու սրտի տունին:

-Խրիմեան, Խրիմեան,- կը մուլտան ուրիշներ ալ
արգահատագին չափելով իմ քրտինքը:

Զիաւոր մը արդէն գտած է գիւղապետը, անոր
տուած թուղթ մը, որ ամբոխին գլխէն կը հասնի ինծի: